

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci nezletilé žalobkyně **A. M.**, jejímž jménem podali žalobu její zákonní zástupci K. M. a J. M, právně zastoupeni prof. JUDr. Janem Křížem, CSc., advokátem AK Kříž a partneři s.r.o., se sídlem Praha 1, Dlouhá 13, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí, se sídlem Praha 2, Na poříčním právu 1**, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2014, čj. MPSV-UM/4320/14/4S-KHK, o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2014, čj. MPSV-UM/4320/14/4S-KHK a rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Hradci Králové ze dne 24. 2. 2014, čj. 72114/14/HK se z r u š u j í a v ě c s e v r a c í k d a l š í m u ř í z e n í .**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 4.719,- Kč k rukám právního zástupce do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Dne 12. 5. 2014 vydal žalovaný rozhodnutí o odvolání zákonných zástupců nezletilé žalobkyně, kterým bylo změněno rozhodnutí orgánu I. stupně tak, že průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ náleží od 1. 1. 2014 s platností do 31. 8. 2015. Orgán I. stupně vydal dne 24. 2. 2014 rozhodnutí o přiznání tohoto průkazu od 1. 1. 2014 bez udání platnosti.

Ve včasné žalobě se uvádí, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, nepřezkoumatelnost je spatřována v nesrozumitelnosti a vnitřní rozporuplnosti napadeného rozhodnutí. Žaloba namítá nesprávné vyhodnocení zdravotního stavu oprávněné osoby, nebyla reflektována skutečnost, že nezletilá splňuje podmínky

osoby s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, ale splňuje i nároky osoby se zdravotním postižením označeným symbolem ZTP/P. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže. Nezletilá žalobkyně je v exteriéru schopna chůze jen se značnými obtížemi a dokonce není schopná ani spolehlivé orientace v domácím prostředí, natož v exteriéru, což jednoznačně plyne z četných zdravotnických posudků. Vzhledem k levostranné frustní hemiparézě je její chůze nejistá, po schodech vyžaduje oporu, s obtížemi se orientuje i v prostředí, které dobře zná, je třeba neustálé kontroly, zda došla ke konkrétnímu cíli. Vzhledem k dezorientaci není schopna cestovat hromadnými dopravními prostředky, nerozliší hrozící nebezpečí – viz Zpráva o dítěti pro potřeby posudkové komise SPC při Speciální základní škole a Praktické škole Hradec Králové ze dne 18. 10. 2013. Žalobkyně je přesvědčena, že splňuje podmínky průkazu osoby se zdravotním postižením označeného symbolem ZTP/P, tyto podmínky splňuje osoba se zvláště těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením pohyblivosti nebo orientace s potřebou průvodce, včetně osob s poruchou autistického spektra. Žalobkyně není schopna pohybu sama, resp. orientace v prostředí, jak domácím, tak mimo domov, je nezbytný trvalý doprovod, splňuje tak podmínky „úplného postižení orientace s potřebou průvodce“. Vzhledem k tomu, že zdravotní stav nezletilé se nezlepšuje, nevidí žádný důvod pro nepřiznání typu průkazu, který měla přiznaný již od r. 2007. Přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením s označením „TP“, tedy průkazu, náležejícímu osobám s nejnižším stupněm postižení, je pak zcela v rozporu i s rozhodnutím o zvýšení příspěvku na péči, v rámci něhož byla žalobkyně posouzena jako osoba závislá na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III. – tedy těžká závislost. Ve věci je navrhováno zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení. Na náhradu nákladů řízení žalobkyně žádala prostřednictvím svého zástupce náhradu nákladů právního zastoupení, která spočívá ve třech úkonech právní služby a třech režijních paušálech, dále pak 21 % DPH, které je zástupce plátcem.

Žalovaný se k žalobě vyjádřil dne 21. 8. 2014, odkázal na ust. § 34 zákona č. 329/2011 Sb, ve znění, platném od 1. 1. 2014, kde jsou upraveny podmínky nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením. Dále pak poukazuje pro uvedené období na ust. **§ 34b**, dle kterého se hodnotí při posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením – zdravotní stav a funkční schopnost fyzické osoby, zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace a závažnost funkčního postižení. Odst. 2 cit. ustanovení pak odkazuje na prováděcí právní předpis, který stanoví, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace, v odst. 3 je upraveno posuzování podstatného omezení schopnosti pohyblivosti a orientace u zdravotního stavu, který není uveden v prováděcím právním předpisu – zde se hodnotí, kterému ze zdravotních stavů v něm uvedených funkční postižení odpovídá nebo je s ním funkčními důsledky srovnatelné. Dle odst. 4 se pak funkčními schopnostmi rozumí tělesné, smyslové a duševní schopnosti, znalosti a dovednosti nezbytné pro schopnost pohyblivosti a orientace. Při posuzování se funkční schopnosti fyzické osoby porovnávají se schopnostmi stejně staré fyzické osoby bez znevýhodnění a hodnotí se s využitím

běžně dostupných kompenzačních pomůcek. Při hodnocení závažnosti funkčního postižení pohyblivosti a orientace pro účely nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením se vychází z poruchy funkčních schopností s nejvýznamnějším dopadem na schopnost pohyblivosti nebo orientace (odst. 5 téhož ustanovení). Žalovaný posléze připomíná, že žalobkyně podala odvolání proti rozhodnutí ÚP ze dne 24. 2. 2014, uváděla, že správní orgán nesprávně vyhodnotil její zdravotní stav, je přesvědčena, že s ohledem na její postižení splňuje podmínky pro přiznání průkazu ZTP/P, není schopna samostatné chůze v exteriéru, ani v domácím prostředí, rovněž není schopna orientace mimo domov a vyžaduje trvalý dohled. Žalovaný požádal o přezkoumání zdravotního stavu nezletilé PK MPSV ČR, která vydala posudkový závěr dne 29. 4. 2014, z jejího výroku plyne, že u žalobkyně se jedná o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, a to ve smyslu ust. § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., ve znění zákona č. 313/2013 Sb. U žalobkyně nejde o osobu se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením nebo s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra ve smyslu odst. 3 a 4 citovaného ustanovení. V dané věci se jedná o zdravotní stav, uvedený v odst. 1 písm. d) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., ve znění vyhlášky č. 388/2013 Sb., nejde o zdravotní stav, uvedený v odst. 2 či 3 této přílohy, ani o zdravotní stav, který svým funkčním postižením odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem, uvedeným v odst. 2 či 3 cit. přílohy. Žalovaný pak argumentuje posudkovým hodnocením, které uvádí, že u žalobkyně došlo následkem mozkového krvácení v novorozeneckém věku k rozvoji dětské mozkové obrny, po které přetrvává hypogeneze levostranných končetin s lehkým až středně těžkým ochrnutím a s poruchou jemné motoriky levé horní končetiny, se zkratem levé dolní končetiny o 1 cm, chůze je lehce hemiparetická vlevo. PK uvedla, že posuzovaná má psychické postižení, které narušuje její sociální orientaci a adaptaci, má i příznaky autistického spektra, ale její řečové funkce jsou dobře rozvinuty, řeč plně srozumitelná, zvládá i čtení a psaní. Má poruchu statiky a dynamiky bederního úseku páteře, chodí však bez opory a bez pomůcek, je schopna chůze po schodech s oporou o zábradlí. Kromě uvedených onemocnění trpí nezletilá cukrovkou I. typu s nutností léčby inzulinem, v tomto ohledu vyžaduje mimořádnou péči. V daném případě se jedná o zdravotní stav, uvedený v odst. 1 písm. d) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., ve znění, platném od 1. 1. 2014. K žalobě pak žalovaný reaguje na námitku, že žalobkyně je považována za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III – těžká závislost argumentem, že stupeň závislosti se posuzuje podle jiné právní normy. Žalovaný považuje vydané rozhodnutí ve věci za souladné s právními předpisy a navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Soud se souhlasem účastníků řízení rozhodl ve věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2001 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), důkazy, obsažené ve spisu, pak hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu (§ 77 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní - s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud konstatuje, že znění ust. § 34b) zákona č. 329/2011 Sb. v platném znění uvedl již výše, tedy v souvislosti s vyjádřením žalovaného správního orgánu, soud připomíná, že toto ustanovení pojednává o samotném posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání cit. průkazu, v souvislosti se zdravotním stavem a funkčními schopnostmi posuzovaného. O nároku na průkaz osoby se

zdravotním postižením pojednává ust. § 34 téhož předpisu, kde se uvádí, že na něho má nárok osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se posuzuje podle § 9 odst. 3. V odst. 2, 3 a 4 pak toto ustanovení precizuje nárok na jednotlivé stupně průkazu, tedy průkaz TP, ZTP a ZTP/P. O žádosti nezletilé žalobkyně bylo orgánem I. i II. stupně rozhodnuto tak, že splňuje podmínky pro přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, označeným symbolem TP. Ten je charakterizován v odst. 2 citovaného ustanovení, a to tak, že jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně poruchy autistického spektra, přičemž středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti je zde myšlen stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se pak rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru. V odst. 3 je upraven nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označeným symbolem ZTP, na tento má nárok osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti, těžkým funkčním postižením orientace se pak rozumí stav, kdy tato osoba je schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže. Konečně pak průkaz ZTP/P je podmíněn zvláště těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením pohyblivosti nebo orientace s potřebou průvodce, včetně osob s poruchou autistického spektra, kdy za toto zvláště těžké či úplné postižení se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna chůze v domácím prostředí se značnými obtížemi, popřípadě chůze schopna není, v exteriéru pak není schopna samostatné chůze a pohyb je možný zpravidla jen na invalidním vozíku. Zvláště těžkým funkčním postižením orientace a úplným postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu není schopna samostatné orientace v exteriéru.

Vyhláška č. 388/2011 Sb. v platném znění ve své Příloze 4 upravuje popis zdravotních stavů, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením. Ve třech odstavcích příloha řeší podmínky podstatného omezení schopnosti pohyblivosti a orientace, a to na úrovni středně těžkého funkčního postižení, těžkého funkčního postižení a zvláště těžkého či úplného funkčního postižení. Soud v této souvislosti nepřehlédl, že posudkové orgány ve věci nezletilé žalobkyně sice ve svých odborných vyjádřeních uvádějí, že u žalobkyně se jedná o příznaky autistického spektra, nicméně tento fakt odborněji nerozvádějí, proto soud považuje za nutné, aby se v novém posouzení věci zabývaly určením typu, tak, jak jednotlivé odstavce uvedené přílohy popisují – vysoce funkční typ autismu, středně funkční typ a nízkofunkční typ. Bez tohoto vyprecizování a odůvodnění zařazení problémů žalobkyně se rozhodnutí jeví jako nepřezkoumatelná. Vzhledem k tomu, že žaloba namítá naplnění podmínek pro existenci průkazu ZTP, případně i ZTP/P u nezletilé žalobkyně, je soud přesvědčen, že posudkový orgán dostatečně nevyargumentoval

ani tíži poruch komunikace a orientace žalobkyně v exteriéru, jako jednu z možných podmínek pro průkazku vyššího typu, když bod 2 Přílohy 4 pod písm. m) upravuje psychické postižení s často se opakujícími závažnými poruchami komunikace a orientace v exteriéru včetně středně funkčního typu autismu a bod 3) pak pod stejným písmenem psychické postižení se ztrátou duševních kompetencí, s neschopností komunikace a orientace, včetně nízkofunkčního typu autismu. Soud považuje za potřebné, aby při popsaném mnohočetném postižení zdraví nezletilé, při trvání dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a potřebě soustavné dopomoci a dohledu, popsal a vyargumentoval posudkový i rozhodující orgán existenci podmínek pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením podstatně podrobněji a zcela přezkoumatelným způsobem, včetně jednotlivých kritérií, jejichž naplnění odůvodňuje, či neodůvodňuje přiznání vyššího stupně průkazu. Žalovaný k žalobním námitkám o značných obtížích dívky při chůzi v exteriéru a její nespolehlivé orientaci v domácím prostředí, natož v exteriéru pouze uvedl, že podmínky odst. 3 a 4 této Přílohy nejsou naplněny, ale prakticky neodůvodnil, na základě jakých kritérií dospěl k tomuto závěru a proč s žalobním tvrzením nesouhlasí. Pokud pak soud těžil z podkladových spisů správního orgánu I. a II. stupně, zjistil, že rozhodnutí ÚP v Hradci Králové ze dne 24. 2. 2014 sice zmiňuje vysoce funkční typ autismu, není ovšem zřejmé, z čeho těžil, neboť podkladové posouzení OSSZ Hradec Králové ze dne 22. 1. 2014 žádnou takovou skutečnost neobsahuje. Posudkový orgán pouze, na rozdíl od PK, uvedl, že se jedná o stav, uvedený v odst. 1 písm. d) a j) přílohy č. 4, tedy o naplnění obou podmínek, bližším zdůvodněním se však nezabýval.

Vzhledem k uvedeným důvodům shora dospěl soud k přesvědčení, že dosavadní zjištění skutkového stavu této věci nekoresponduje s požadavkem ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, tedy, že dosud nebyl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, tyto pochybnosti soud výše uvedl a odůvodnil. S odkazem na ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. proto soud přistoupil ku zrušení napadeného rozhodnutí a k vrácení věci k dalšímu řízení, současně zrušil, v souladu s odst. 3 cit. ustanovení i rozhodnutí orgánu I. stupně, jemuž vyčítá obdobná pochybení.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud zdůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšná žalobkyně účtovala náhradu nákladů právního zastoupení. Tyto náklady byly účtovány částkou 4.719,- Kč, která představuje 3 úkony právní služby po 1.000,- Kč, 3 režijní paušály po 300,- Kč a DPH v částce 819,- Kč. Soud účtovanou náhradu nákladů právního zastoupení nezletilé žalobkyně přiznal, a to v souladu s vyhláškou č. 177/1996 Sb., a jeho ust. § 9 odst. 2, ve spojení s § 7 bod 3 (1.000,- Kč za jeden úkon právní služby) a ust. § 13 odst. 3.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem

lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 27. února 2015

JUDr. Jana Kábrtová, v.r.
samosoudkyně